

El cor local "La Guilleria", que aprareix a la fotografia, fou un dels varis cors que des de principis de segle han configurat el panorama musical de la nostra vila.

Aquest cor estava integrat bàsicament per treballadors, principalment de bosc, assistien a les classes de "solfeig" del director i a mart de la cultura Pau Ridaura i Tortadés (1873-1955).

La principal virtut dels bosquerols, però, consistia en participar de les lligons de Pau Ridaura, puix que la majoria dels quals en prou feines sabien distingir la *a* de la *e*. A pesar d'aquesta dissort, les actuacions de l'esmentat cor encara avui ressonen en els més vells degut al fort arrelamenten el poble i en els seus environs.

sabieu que...

AQUELLES CANÇONS...

«**L**a cançó popupar és l'obra meravellosa de tot el poble que la sent i que la canta; és de tothom i no és de ningú, tothom fa la seva i l'altera i se l'adapta al seu gust i entendre, i la canvia i la matisa, perquè tothom n'és legítim propietari i ningú no se'n pot atribuir un patrimoni absolut. Qui sap ben contar-la i ben escoltar-la se'n pot tenir com a posseïdor...»

Joan AMADES (1)

En el darrer article parlàvem dels jocs d'abans, i ho fèiem dient que el cant n'era un element important i per això voldria recordar alguns d'aquests cants que alegraven els moments d'esbarjo o d'esplai d'anteriors generacions.

No són les cançons sofisticades i programades que avui ens donen com un producte molt ben elaborat per part dels mercats del disc i que tots ens veiem obligats a conèixer per la gran publicitat. No, són tonades que amb una lletra al gust del que la fa i amb un ritme senzill i a l'abast de tothom es cantaven en qualsevol moment i ocasió.

Si hem de ser sincers, això ja s'ha perdut i les hem de recordar amb nostàlgia i és gràcies a la trasca de persones que estimem les tardicions, el folklore i en general